

ЕСЕНЬ

По полята и горитѣ
пакъ се есенъ настани,
посивѣха висинитѣ
слънцето се натъжи.

Нѣма вече да се чува
пѣсенъта на птичи хорѣ,
салъ овчара, си надува
кавалъ меденъ, на просторѣ.

Пѣсенъта му сякашъ плаче
за изминалитѣ дни,
гарванъ му приглася — граче,
по гори и долини.

Капять листа осланени
вѣе есенна тѣга,
а орачи отруднени
свѣтъ хлѣбнитѣ зърна.

Димитъръ Васевъ

ЗИМА ИДЕ!

Зима иде отъ далече
иде вече!
съ бѣло, хубаво елече
иде отъ страна далечна
отъ тамъ де е зима вѣчна.

Жълта есенъ я угади
я огади
и безъ нѣщо да обади
пѣсенъта си тя допѣва
— златно тѣло се стопява.

Д. Ю. Врабаджиевъ
с. Драгойново

Мечтитѣ на единъ сиромасъ

(Източна басня, изъ книгата „Гюмаюнъ-Наме“)

Единъ търговецъ на медъ ималъ за съседъ единъ макаръ и беденъ чловѣчеще, но изпълненъ съ голѣмо благочестие. А търговеца билъ заможенъ човѣкъ. И ето той започналъ ежедневно да дава на бедния, чието благочестие му се много нравило, толкова медъ, колкото му е било нужно за прехранване. А тъй като сиромаса билъ човѣкъ твърде пестеливъ, то скоро той набралъ толкова медъ, че напълнилъ цѣла една делва догоре.

И ето веднажъ, като видялъ колко медъ е насъбралъ, той съ радость забелязалъ, че меда билъ вече станалъ достатъчно много. Тогава той си рекълъ:

„А не би било лошо, ако бихъ могълъ да продамъ моя запасъ отъ медъ за 10 гроша. Азъ бихъ си купилъ за тия пари десетина овци. Следъ половинъ година всѣка овца би ми донесла по ягненце и следъ година азъ ще бѣда стопанинъ на 30—40 глави добитъкъ. А ако работата върви и за напредъ така, то следъ десетина години ще имамъ цѣло грамадно стадо. Тогава бихъ продалъ добитъка си на износна цена и бихъ станалъ богатъ човѣкъ. Бихъ си взелъ тогава за жена нѣкоя богата мома и тя би ми родила синъ. Азъ бихъ далъ на своя синъ добро възпитание, тъй като, ако е ленивъ и непристоенъ, то азъ бихъ го наказалъ. Тогава бихъ взелъ прѣчката и бихъ го удрялъ, ей така!“

И при тия думи той дотолкова се въодушевилъ, че наистина грабналъ прѣчката и почналъ да удря съ нея, но, разбира се, не по момченцето, което още не го е имало, а по своя кюпъ съ медъ, докато тоя тресналъ и меда му прѣсналъ право въ лицето.

